Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA 2000/75/CE A CONSILIULUI

din 20 noiembrie 2000

de stabilire a dispozițiilor specifice privind măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine

(JO L 327, 22.12.2000, p. 74)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Decizia 2006/911/CE Comisiei din 5 decembrie 2006	L 346	41	9.12.2006
►**M2**	Directiva 2006/104/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	352	20.12.2006
►**M3**	Decizia 2007/729/CE Comisiei din 7 noiembrie 2007	L 294	26	13.11.2007
►**M4**	Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008	L 219	40	14.8.2008
►**M5**	Directiva 2012/5/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2012	L 81	1	21.3.2012
►**M6**	Directiva 2013/20/UE a Consiliului din 13 mai 2013	L 158	234	10.6.2013

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană	L 236	33	23.9.2003

▼B

DIRECTIVA 2000/75/CE A CONSILIULUI

din 20 noiembrie 2000

de stabilire a dispozițiilor specifice privind măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 92/119/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare generale de combatere a unor boli la animale, precum și a măsurilor specifice împotriva bolii veziculoase a porcului ([1]), în special articolul 15 a doua liniuță,

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 15 din Directiva 92/119/CEE, este necesar să se ia măsuri specifice de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine.

(2) Caracteristicile epidemiologice ale febrei catarale ovine sunt comparabile cu cele ale pestei cabaline africane.

(3) Consiliul adoptă Directiva 92/35/CEE de stabilire a unor măsuri și norme de control pentru combaterea pestei cabaline africane ([2]).

(4) În scopul combaterii febrei catarale ovine, trebuie avute în vedere, în linii mari, măsurile prevăzute de Directiva 92/35/CEE pentru combaterea pestei cabaline africane, aducându-le modificări adecvate în funcție de caracteristicile de creștere ale speciilor sensibile la febra catarală ovină.

(5) Este necesar să se stabilească normele aplicabile circulației speciilor sensibile, a materialului seminal, a ovulelor și a embrionilor lor, din zone supuse unor restricții ca urmare a apariției maladiei.

(6) Dispozițiile articolului 3 din Decizia 90/424/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind anumite cheltuieli în domeniul veterinar ([3]) se aplică în caz de apariție a febrei catarale ovine.

([1]) JO L 62, 15.3.1993, p. 69, astfel cum a fost modificată prin Actul de aderare din 1994.
([2]) JO L 157, 10.6.1992, p. 19, astfel cum a fost modificată prin Actul de aderare din 1994.
([3]) JO L 224, 18.8.1990, p. 19, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 (JO L 160 din 26.6.1999, p. 103).

▼B

(7) Este necesar să se prevadă o procedură care să instituie o cooperare strânsă între statele membre și Comisie,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă stabilește normele de control și măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine.

Articolul 2

În sensul prezentei directive se stabilesc următoarele definiții:

(a) „exploatație”: unitate agricolă sau de altă natură în care sunt crescute sau închise, temporar sau în permanență, animale din specii sensibile la febra catarală;

(b) „specie sensibilă”: orice specie de rumegătoare;

(c) „animal sau animale”: animal sau animale dintr-o specie sensibilă, cu excepția animalelor sălbatice, în privința cărora se vor putea stabili dispoziții specifice în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2);

(d) „proprietar” sau „deținător”: persoana sau persoanele fizice sau juridice care au în proprietate animale sau cărora li s-a încredințat întreținerea lor, în schimbul unei sume de bani sau nu;

(e) „vector”: insectă din specia *Culicoides imicola* sau orice altă insectă din genul *Culicoides* care ar putea transmite febra catarală ovină; se identifică în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2), după avizul Comitetului științific veterinar;

(f) „suspiciune”: apariția oricărui semn clinic propriu febrei catarale ovine la una dintre speciile sensibile, asociată cu un ansamblu de date epidemiologice care permit luarea în considerare într-un mod rezonabil a acestei eventualități;

(g) „confirmare”: declararea de către autoritatea competentă a circulației într-o zonă determinată a virusului febrei catarale ovine, bazată pe rezultatele de laborator; cu toate acestea, în caz de epidemie, autoritatea competentă poate să confirme maladia în egală măsură pe baza rezultatelor clinice și/sau epidemiologice;

(h) „autoritate competentă”: autoritatea centrală dintr-un stat membru, competentă pentru a efectua controalele sanitar-veterinare sau orice autoritate sanitar-veterinară căreia îi este delegată această competență;

(i) „medic veterinar oficial”: medicul veterinar desemnat de autoritatea competentă;

▼M5

(j) „vaccinuri vii atenuate”: vaccinuri produse prin adaptarea izolatelor sălbatice ale virusului febrei catarale ovine prin intermediul unor pasaje repetate în culturi de țesut sau în ouă embrionate de găină.

▼B

Articolul 3

Statele membre se asigură că suspiciunea sau confirmarea circulației virusului febrei catarale ovine face obiectul unei notificări obligatorii și imediate a autorității competente.

Articolul 4

(1) În cazul în care într-o exploatație situată într-o regiune nesupusă restricțiilor în sensul prezentei directive se află unul sau mai multe animale suspecte de febră catarală ovină, statele membre se asigură că medicul veterinar oficial pune de îndată în aplicare mijloacele de investigație oficiale care urmăresc confirmarea sau infirmarea prezenței acestei maladii.

(2) Încă de la notificarea suspiciunii, medicul veterinar oficial:

(a) determină plasarea exploatației sau a exploatațiilor suspecte sub supraveghere oficială;

(b) asigură:

(i) inventarul animalelor, indicând pentru fiecare specie numărul de animale deja moarte, infectate sau susceptibile de a fi infectate și actualizarea acestui inventar astfel încât să se țină seama de animalele născute sau moarte în timpul perioadei de suspiciune, datele acestui inventar trebuind să fie prezentate la cerere și putând fi controlate la fiecare vizită;

(ii) inventarul locurilor susceptibile de a favoriza supraviețuirea vectorului sau de a-l găzdui și, în special, al locurilor favorabile reproducerii acestuia;

(iii) ancheta epidemiologică în conformitate cu articolul 7;

(c) vizitează cu regularitate exploatația sau exploatațiile și, cu această ocazie, procedează la un examen clinic aprofundat sau la autopsia animalelor suspecte sau moarte și confirmă maladia prin examene de laborator, în cazul în care este necesar;

(d) se asigură că:

(i) orice deplasare a animalelor provenite din sau având drept destinație exploatația sau exploatațiile în cauză se interzice;

(ii) animalele sunt izolate în intervalele de activitate ale vectorilor, în cazul în care consideră că sunt disponibile mijloacele necesare pentru punerea în aplicare a acestei măsuri;

(iii) tratamente regulate ale animalelor cu ajutorul insecticidelor autorizate, dezinfectarea clădirilor și a anexelor utilizate pentru găzduirea animalelor (în special locurile favorabile, din punct de vedere ecologic, supraviețuirii populațiilor de *Culicoides*) sunt efectuate. Ritmul tratamentelor este stabilit de către autoritatea competentă, ținând seama de persistența insecticidului utilizat și de condițiile climatice pentru a preveni, pe cât posibil, atacurile vectorilor;

▼B

(iv) cadavrele de animale moarte în exploatație sunt distruse, eliminate, incinerate sau îngropate, în conformitate cu Directiva 90/667/CEE a Consiliului din 27 noiembrie 1990 de stabilire a normelor veterinare privind eliminarea și tranformarea deșeurilor animale, introducerea lor pe piață și protecția împotriva agenților patogeni din hrana pentru animale de origine animală sau pe bază de pește și de modificare a Directivei 90/425/CEE ([1]).

(3) Până la punerea în aplicare a măsurilor menționate la alineatul (2), proprietarul sau deținătorul oricărui animal suspect de a fi contractat maladia ia toate măsurile preventive pentru a se conforma dispozițiilor de la alineatul (2) litera (d) punctele (i) și (ii).

(4) Autoritatea competentă poate aplica măsurile menționate la alineatul (2) și pentru alte exploatații în cazul în care poziția și situarea lor geografică sau contactele cu exploatația în care se suspectează prezența maladiei presupun eventualitatea unei contaminări.

(5) În afara dispozițiilor de la alineatul (2), dispozițiile specifice pot fi stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2) pentru rezervațiile naturale în care animalele trăiesc în libertate.

(6) Medicul veterinar oficial nu dispune încetarea măsurilor stabilite de prezentul articol decât în cazul în care suspiciunea de febră catarală ovină este infirmată de autoritatea competentă.

▼M5

Articolul 5

(1) Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate decide să autorizeze utilizarea de vaccinuri împotriva febrei catarale ovine cu condiția ca:

(a) o astfel de decizie să se bazeze pe rezultatul unei evaluări a riscului specific realizată de autoritatea competentă;

(b) Comisia să fie informată înainte de realizarea vaccinării.

(2) Atunci când se utilizează vaccinuri vii atenuate, statele membre se asigură că autoritatea competentă stabilește:

(a) o zonă de protecție care include cel puțin zona de vaccinare;

(b) o zonă de supraveghere care se compune dintr-o parte din teritoriul Uniunii care se întinde cel puțin 50 de kilometri dincolo de limitele zonei de protecție.

▼B

Articolul 6

(1) În cazul în care prezența febrei catarale ovine este confirmată în mod oficial, medicul veterinar oficial:

(a) procedează, informând Comisia cu privire la aceasta, la sacrificările necesare pentru a preveni extinderea epidemiei;

([1]) JO L 363, 27.12.1990, p. 51 astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

▼B

(b) dispune distrugerea, eliminarea, incinerarea sau îngroparea cadavrelor acestor animale, în conformitate cu Directiva 90/667/CEE;

(c) extinde măsurile prevăzute la articolul 4 la exploatațiile situate pe o rază de 20 kilometri (cuprinsă în zona de protecție definită la articolul 8) în jurul exploatației sau al exploatațiilor infectate;

▼M5

(d) pune în aplicare dispozițiile luate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2), în special în ceea ce privește inițierea unui eventual program de vaccinare sau a oricăror altor măsuri alternative;

▼B

(e) dispune efectuarea unei anchete epidemiologice în conformitate cu articolul 7.

Cu toate acestea, prin derogare de la litera (c), dispozițiile aplicabile circulației animalelor în zonă pot fi adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2).

(2) Autoritatea competentă poate să extindă sau să restrângă zona menționată la alineatul (1) litera (c) în funcție de circumstanțele epidemiologice, geografice, ecologice sau meteorologice. Autoritatea informează Comisia cu privire la aceasta.

(3) În cazul în care zona menționată la alineatul (1) litera (c) se situează pe teritoriul mai multor state membre, autoritățile competente ale statelor membre în cauză colaborează pentru a delimita această zonă. În cazul în care este necesar, zona este delimitată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2).

Articolul 7

(1) Ancheta epidemiologică urmărește să determine:

(a) perioada în care febra catarală ovină a existat în exploatație;

(b) originea posibilă a febrei catarale ovine în exploatație și identificarea altor exploatații în care se află animale care ar fi putut fi infectate sau contaminate de la aceeași sursă;

(c) prezența și răspândirea vectorilor maladiei;

(d) circulația animalelor de la sau spre exploatațiile în cauză sau deplasarea eventuală a cadavrelor animalelor din aceste exploatații.

(2) Se instituie o celulă de criză în vederea unei coordonări complete a tuturor măsurilor necesare pentru a garanta eradicarea febrei catarale ovine în cel mai scurt timp posibil și în vederea realizării anchetei epidemiologice.

Normele generale referitoare la celulele de criză naționale și la celula de criză comunitară sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2).

Articolul 8

(1) Statele membre urmăresc ca, în conformitate cu măsurile stabilite la articolul 6, autoritatea competentă să delimiteze o zonă de protecție și o zonă de supraveghere. Delimitarea zonelor trebuie să țină seama de factorii de ordin geografic, administrativ, ecologic și epizootic privind febra catarală ovină, precum și structurile de control.

▼B

(2) (a) Zona de protecție se compune dintr-o parte din teritoriul comunitar pe o rază de cel puțin 100 kilometri în jurul întregii exploatații infectate;

▼M5

(b) zona de supraveghere se compune dintr-o parte din teritoriul Uniunii care se întinde cel puțin 50 kilometri dincolo de limitele zonei de protecție și în care nu s-a efectuat nicio vaccinare împotriva febrei catarale ovine cu vaccinuri vii atenuate, în cursul ultimelor douăsprezece luni;

▼B

(c) în cazul în care zonele se situează pe teritoriul mai multor state membre, autoritățile competente ale statelor membre respective colaborează pentru a delimita zonele menționate la literele (a) și (b);

(d) cu toate acestea, în cazul în care este necesar, zona de protecție și zona de supraveghere sunt delimitate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2).

(3) La cererea justificată corespunzător a unui stat membru, se poate lua o decizie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2), în vederea unei modificări a delimitării zonelor definite la alineatul (2), ținându-se seama de:

(a) poziția lor geografică și factorii ecologici;

(b) condițiile meteorologice;

(c) prezența și răspândirea vectorului;

(d) rezultatele studiilor epizootice efectuate în conformitate cu articolul 7;

(e) rezultatele examenelor de laborator;

(f) aplicarea măsurilor de combatere, în special a dezinsecției;

Articolul 9

(1) Statele membre se asigură că în zona de protecție se aplică măsurile următoare:

(a) identificarea tuturor exploatațiilor care dețin animale în interiorul zonei;

(b) punerea în aplicare, de către autoritatea competentă, a unui program de supraveghere epidemiologică, bazat pe urmărirea unor grupuri de bovine (sau, în lipsa lor, a altor specii de rumegătoare) santinelă și a unor populații de vectori; acest program poate fi stabilit în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2);

(c) interzicerea ieșirii animalelor din zonă. Cu toate acestea, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2), derogările de la interdicția de ieșire pot fi decise în special pentru animalele situate într-o parte a zonei unde s-a demonstrat absența circulației virale sau a vectorilor.

▼B

(2) Pe lângă măsurile prevăzute la alineatul (1), vaccinarea animalelor împotriva febrei catarale ovine și identificarea lor în zona de protecție pot fi decise în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2) sau cu inițiativa statului membru, cu informarea Comisiei.

Articolul 10

Statele membre asigură în zona de supraveghere:

1. aplicarea măsurilor prevăzute la articolul 9 alineatul (1);

▼M5

2. interzicerea oricărei vaccinări împotriva febrei catarale ovine cu vaccinuri vii atenuate.

▼B

Articolul 11

Măsurile luate în temeiul articolelor 6, 8, 9 și 10 se modifică sau se abrogă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2).

Articolul 12

Prin derogare de la articolele 9 și 10, dispozițiile care se aplică circulației animalelor în și din zona de protecție și zona de supraveghere se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2).

În cazul adoptării deciziei menționate la primul paragraf, normele aplicabile schimburilor se stabilesc în conformitate cu aceeași procedură.

Articolul 13

În cazul în care, într-o anumită regiune, epizootia de febră catarală ovină este extrem de gravă, toate măsurile suplimentare luate de statele membre în cauză sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2).

Articolul 14

Statele membre urmăresc ca autoritatea competentă să ia toate măsurile necesare pentru ca toate persoanele stabilite în zonele de protecție și de supraveghere să fie bine informate în privința restricțiilor în vigoare și să ia toate dispozițiile care se impun pentru a pune în aplicare măsurile în cauză.

▼M4

Articolul 15

(1) Statele membre desemnează un laborator național responsabil de efectuarea examenelor de laborator prevăzute de prezenta directivă și pun la dispoziția celorlalte state membre și a publicului informații privind laboratorul respectiv și orice schimbări survenite ulterior.

Se pot adopta norme detaliate pentru aplicarea unitară a prezentului alineat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2).

▼M4

(2) Competențele laboratoarelor naționale desemnate în conformitate cu alineatul (1) sunt enumerate în anexa I.

(3) Laboratoarele naționale desemnate în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol colaborează cu laboratorul comunitar de referință menționat la articolul 16.

▼B

Articolul 16

Laboratorul comunitar de referință pentru febra catarală ovină este indicat la anexa II. Fără a aduce atingere dispozițiilor Deciziei 90/424/CEE, în special articolul 28, funcțiile acestui laborator sunt definite la anexa II punctul B.

Articolul 17

Experții Comisiei pot, în măsura în care acest lucru este necesar pentru aplicarea uniformă a prezentei directive și în colaborare cu autoritățile competente, să efectueze controale la fața locului. În acest scop, ei pot să verifice prin controlul unui procentaj reprezentativ din exploatații dacă autoritățile competente verifică respectarea dispozițiilor prezentei directive. Comisia informează statele membre cu privire la rezultatul controalelor efectuate.

Statele membre pe teritoriul cărora se efectuează un control acordă experților sprijinul necesar în îndeplinirea misiunii lor.

Modalitățile generale de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2).

Articolul 18

(1) Fiecare stat membru elaborează un plan de intervenție, precizând modul în care aplică măsurile prevăzute de prezenta directivă.

Acest plan trebuie să permită accesul la instalații, echipamente, personal și la orice altă structură adecvată, în vederea eradicării rapide și eficiente a maladiei.

(2) Criteriile de aplicare pentru stabilirea planurilor menționate la alineatul (1) figurează la anexa III.

Planurile stabilite în conformitate cu aceste criterii sunt prezentate Comisiei în cel mult trei luni după punerea în aplicare a prezentei directive.

Comisia examinează planurile pentru a determina dacă permit atingerea obiectivului dorit și sugerează statului membru în cauză orice modificare necesară, în special pentru a garanta compatibilitatea lor cu planurile altor state membre.

Comisia aprobă planurile, cu modificările eventuale, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2).

Planurile pot fi modificate sau completate ulterior, în conformitate cu aceeași procedură, în funcție de evoluția situației.

▼B

Articolul 19

În cazul în care este necesar, prezenta directivă poate fi modificată de către Consiliu, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei.

Anexele se modifică în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2).

Eventualele modalități de aplicare necesare punerii în aplicare a prezentei directive sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2).

Articolul 20

(1) Comisia este sprijinită de Comitetul permanent veterinar.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE ([1]).

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la 15 zile.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 21

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2), Comisia poate adopta, pentru o perioadă de doi ani, măsurile tranzitorii necesare pentru a facilita trecerea la noul regim prevăzut de prezenta directivă.

Articolul 22

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 ianuarie 2002. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 23

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

([1]) JO L 184, 17.7.1999, p. 2.

▼B

ANEXA I

▼M4

_____

▼B

B. FUNCȚII ALE LABORATOARELOR NAȚIONALE PENTRU FEBRA CATARALĂ OVINĂ

Laboratoarele naționale pentru febra catarală ovină sunt responsabile cu coordonarea standardelor și a metodelor de diagnosticare stabilite de fiecare laborator de diagnosticare din statul membru, cu utilizarea reactivilor și testarea vaccinurilor. În acest scop:

(a) pot să furnizeze reactivi de diagnosticare laboratoarelor de diagnosticare care solicită acest lucru;

(b) controlează calitatea tuturor reactivilor de diagnosticare utilizați în statul membru în cauză;

(c) organizează periodic testări comparative;

(d) conservă izolate de virus ale febrei catarale ovine provenind de la cazuri confirmate în statul membru respectiv;

(e) își asumă sarcina de a confirma rezultatele pozitive obținute în laboratoarele de diagnosticare regionale.

▼B

ANEXA II

A. LABORATORIO COMUNITARIO DE REFERENCIA DE LA FIEBRE CATARRAL OVINA

EF-REFERENCELABORATORIUM FOR BLUETONGUE

GEMEINSCHAFTLICHES REFERENZLABORATORIUM FÜR DIE BLAUZUNGENKRANKHEIT

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΡΟΪΚΟ ΠΥΡΕΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΒΑΤΟΥ

COMMUNITY REFERENCE LABORATORY FOR BLUETONGUE

LABORATOIRE COMMUNAUTAIRE DE RÉFÉRENCE POUR LA FIÈVRE CATARRHALE DU MOUTON

►**M6** REFERENTNI LABORATORIJ ZAJEDNICE ZA BOLEST PLAVOG JEZIKA ◄

LABORATORIO COMUNITARIO DI RIFERIMENTO PER LA FEBBRE CATARRALE DEGLI OVINI

COMMUNAUTAIR REFERENTIELABORATORIUM VOOR BLUETONGUE

LABORATÓRIO COMUNITÁRIO DE REFERÊNCIA EM RELAÇÃO À FEBRE CATARRAL OVINA

LAMPAAN BLUETONGUE-TAUTIA VARTEN NIMETTY YHTEISÖN VERTAILULABORATORIO

GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIUM FÖR BLUETONGUE

AFRC Institute for Animal Health
Pirbright Laboratory
Ash Road
Pirbright
Woking Surrey GU24 ONF
United Kingdom
Tel. (44-1483) 23 24 41
Fax (44-1483) 23 24 48
E-mail: philip-mellor@bbsrc.ac.uk

B. FUNCȚII ALE LABORATORULUI COMUNITAR DE REFERINȚĂ PENTRU FEBRA CATARALĂ OVINĂ

Laboratorul comunitar de referință are următoarele funcții:

1. să coordoneze, după consultarea Comisiei, metodele de diagnostic pentru febra catarală ovină în statele membre, în special prin:

   (a) specificarea, deținerea și livrarea de sușe ale virusului în vederea testelor serologice și a preparării antiserului;

   (b) livrarea serurilor de referință și a altor reactivi de referință către laboratoarele de referință naționale în vederea standardizării testelor și a reactivilor utilizați în fiecare stat membru;

   (c) realizarea și conservarea unei colecții de sușe și de izolate de virus al febrei catarale ovine;

   (d) organizarea periodică de teste comparative comunitare ale procedurilor de diagnosticare;

   (e) colectarea și coroborarea datelor și a informațiilor privind metodele de diagnosticare utilizate și rezultatele testelor efectuate în Comunitate;

   (f) caracterizarea izolatelor de virus al febrei catarale ovine prin metodele cele mai avansate, pentru a permite o mai bună înțelegere a epizootiologiei febrei catarale ovine;

   (g) urmărirea evoluției situației, în lumea întreagă, în materie de supraveghere, epizootiologie și prevenire a febrei catarale ovine;

▼B

2. să sprijine activ identificarea focarelor de febră catarală ovină în statele membre prin studiul izolatelor de virus care i-au fost trimise pentru confirmarea diagnosticului, caracterizare și studii epozootice;

3. să faciliteze formarea sau reciclarea experților în diagnostic de laborator în vederea armonizării tehnicilor de diagnosticare pe întreg teritoriul Comunității;

4. să procedeze la schimburi reciproce de informații cu laboratorul mondial pentru febra catarală ovină desemnat de Oficiul Internațional de Epizootii (OIE), în special în ceea ce privește evoluția situației mondiale a febrei catarale ovine.

▼B

ANEXA III

CRITERII MINIME CARE SE APLICĂ PLANURILOR DE INTERVENȚIE

Planurile de intervenție trebuie să prevadă cel puțin:

1. crearea, la nivel național, a unei celule de criză pentru coordonarea tuturor măsurilor de urgență în statul membru în cauză;
2. o listă de centre locale de urgență dotate cu echipamente adecvate pentru coordonarea măsurilor de control la nivel local;
3. informații detaliate cu privire la personalul însărcinat cu măsurile de urgență, calificarea și responsabilitățile acestuia;
4. posibilitatea, pentru orice centru local de urgență, de a contacta rapid persoanele sau organizațiile direct sau indirect vizate de o infestare;
5. disponibilitatea echipamentelor și a materialelor necesare pentru executarea adecvată a măsurilor de urgență;
6. instrucțiuni precise referitoare la acțiunile care trebuie adoptate, inclusiv mijloacele de distrugere a carcaselor, în cazul în care se suspectează sau se confirmă existența unor cazuri de infecție sau de contaminare;
7. programe de formare pentru actualizarea și dezvoltarea cunoștințelor referitoare la procedurile de teren și la procedurile administrative;
8. pentru laboratoarele de diagnosticare, un serviciu de examinare post-mortem, dotările necesare pentru examenele serologice, histologice etc. și actualizarea tehnicilor de diagnosticare rapidă (în acest scop, este necesar să se adopte niște dispoziții privind transportarea rapidă a eșantioanelor);
9. precizări referitoare la cantitatea de vaccinuri împotriva virusului febrei catarale ovine considerată necesară în caz de restabilire a vaccinării de urgență;
10. dispoziții de reglementare pentru punerea în aplicare a planurilor de intervenție.